

[Tove Lindbo Larsen]

ner, der pålægges Forbrugerrådet mange officielle forpligtelser både i Danmark og i EF i øvrigt. Det betinger et offentligt tilskud. Der er et konkret behov for en forbrugerpolitisk organisation, der kan varetage forbrugernes interesser. Skulle nogen få den tanke, om ikke det var en opgave for Forbrugerstyrelsen, må jeg minde om, at denne – Forbrugerstyrelsen – er en styrelse under Industriministeriet, altså styret af ministeren selv. Det har vi jo allerede eksempler på.

Det er altså Socialdemokratiets politik, at forbrugeroplysning og forbrugerpolitik skal tages alvorligt, og at ernæringsoplysningen skal tages alvorligt. Jeg håber, at regeringen kan sige ligeså.

Den akrobatik, som SF har lavet med ændringsforslagene, har vores finanspolitiske ordfører allerede taget sig af. Jeg afventer herefter regeringens svar på mine spørgsmål.

Torben Lund (S):

Jeg vil godt tage to emner op, som også har med sundhedsområdet at gøre, ligesom fru Tove Lindbo Larsen var inde på, og det ene emne, jeg gerne vil tage op, er Rigshospitalet.

Vi blev faktisk meget glade, da vi i efteråret 1990 blev indbudt til forhandling hos finansministeren sammen med sundhedsministeren for at prøve at lave en fireårig aftale for Rigshospitalets drift.

Det var vanskeligt på det tidspunkt, og der blev nedsat et budgetudvalg og et takstudvalg, som skulle prøve at finde ud af, hvordan man kunne lave benyttelsesaftaler med amtskommunerne.

Jeg må nok sige, at siden da er jeg blevet noget mere betænkelig ved, hvad det er, regeringen er i gang med omkring Rigshospitalet. Vi ved nu, at det underskud, der er opbygget på Rigshospitalet, beløber sig til mere end 100 mio. kr. Ikke desto mindre foreslår sundhedsministeren – og jeg håber da, at sundhedsministeren også er i stand til at høre, hvad der bliver sagt, selv om finansministeren forstyrrer meget – at man skal skære yderligere 135 mio. kr. i forhold til Rigshospitalet, 135 mio. kr. af det statslige bidrag til Rigshospitalet.

Så kan man spørge, om 135 mio. kr. er en stor andel af det statslige bidrag. Ja, det er det faktisk. Det er 20 pct. af det statslige bidrag til Rigshospitalet, man vil skære væk, samtidig

med at man nu begynder at snakke om, at man skal sætte taksterne op, ændre på takstsystemet i forhold til brugerkommunerne. Jeg tror, det bliver vanskelige forhandlinger, man dér kommer i gang med i forhold til sygehuskommunerne. Man fjerner altså 20 pct. af det statslige bidrag fra Rigshospitalet. Samtidig sørger man ikke for, at man kan få en ordentlig drift på Rigshospitalet.

Nu har man stået uden direktør meget længe derude, og jeg forstår, at det skal man blive ved med et stykke tid endnu. Nu genopslår man stillingen som direktør på Rigshospitalet, og der er åbenbart ikke det store run på den.

Men jeg tror ikke, det run bliver større af, at man nu har etableret et såkaldt rådgivende organ for Rigshospitalet med departementschefen i Sundhedsministeriet som formand.

Hvem vil som dygtig erhvervsleder, dygtig virksomhedsleder eller dygtig institutionsleder have lyst til at skulle sidde med det umiddelbare ansvar for driften og ledelsen af Rigshospitalet og så have et rådgivende råd, der er styret direkte fra ministeriets departement. Jeg tror, man er ved at forspilde chancerne for overhovedet at få en kvalificeret direktør til Rigshospitalet.

Vi ser meget gerne, at vi kan bevare Rigshospitalet som et førende behandlings- og forskningshospital her i landet, men jeg må sige, at jeg synes, regeringens dispositioner peger i retning af, at Rigshospitalet snarere køres i sæk.

Den anden sag, jeg godt vil tage op, er Patientklagenævnet. Det er sådan i dag, at der er en sagsbehandlingstid i Patientklagenævnet på gennemsnitlig 18 måneder, halvandet år, for at få en klagesag behandlet i Patientklagenævnet. Ikke desto mindre vil regeringen alene sætte ressourcer af, sådan at man kan videreføre behandlingen af de løbende sager. Man vil overhovedet ikke tage fat på den store pukkel af sager, der ligger i Patientklagenævnet.

Vi har fremsat et beskeden ændringsforslag på 1 mio. kr. til Patientklagenævnet, for at man kan få bugt med denne pukkel af sager fra borgere, som føler sig dårligt behandlet i vores sundhedsvæsen, og som ikke kan få deres sag behandlet.

Jeg vil godt spørge, om ikke sundhedsministeren trods alt vil overveje at støtte dette forslag, sådan at man kan få sagsbehandlingstiden i Patientklagenævnet bragt ned.